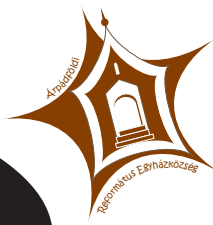

ALAP- vetés

Az Árpádföldi Református Egyházközség lapja

„Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

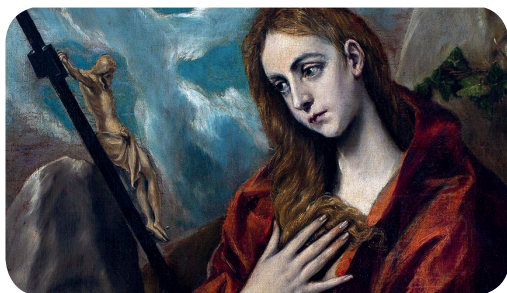
A húsvéti hírvivő(k)

Nyikos András

„Elment a magdalai Mária, és hírül adta a tanítványoknak: -Láttam az Urat!”
(Jn 20,18.)

Hatalmas örömhír: **Krisztus feltámadt!** Legyőzte a halált, megragadhatóvá tette számunkra az örök életet. Ha ezt elhinné a világ, egészen megváltozna az élet ezen a földön. Mert ha Jézus feltámadt, akkor Isten minden ígéje igaz. Akkor lehet az Ő szavára építeni fiatalon és idősen, egészségesen és betegen, életben és halálban is, akkor már soha többé nem lehet reménytelen az életünk. De jó annak, aki tudja már: lehet hitben építeni erre az igazságra.

De hogyan lehet eljutni ehhez a hithez? Úgy, hogy hírvivők adják tovább az örömhírt. Az első ilyen hírnök a magdalai Mária volt. És bár Jézus korában az asszonyok szavát, tanúságát nem vették figyelembe a bíróságokon, ezt a mindent megváltoztató hírt Jézus egy asszonyra bízta. Ráadásul egy tisztátalan múltú asszonyra, aki azonban Jézustól teljes bocsánatot kapott, és új, áldott életet kezdhett az Úrral.

El Greco: Maria Magdalena

Mária szívből kereste az Urat, húsvét hajnalán is ott van Jézus sírjánál. Keresi Őt, és megvalósul az ige igazsága: „Aki keres, az talál.”, mert valóban megtalálja Jézust. Pontosabban a Feltámadt Úr mutatja meg magát Máriának, megvigasztalja, örömmel ajándékozza meg, majd rögtön feladatul adja neki, hogy vigye tovább ezt a csodálatos hírt.

KÖSZÖNTŐ

A hírvivő megy is, bár úgy tűnik, elsőre senki nem hisz neki. Mégis pótolhatatlan feladatot végez, mert megállítja, elgondolkoztatja, megdöbbeníti, és mozgásba hozza a hírt hallókat. Azt látjuk a húsvéti történetben, hogy a tanítványok nem hisznek Máriának, az asszonyi beszédnek, mégis futnak Jézus sírjához, hogy megnézzék, mi is történt. De az üres sír látványa sem elég még, ők is csak azután hisznek, hogy a Feltámadottal találkoznak és Ő meggyőzi őket. Akkor már ők lesznek a hírnökök, és adják tovább társuknak, Tamásnak, hogy Jézus él. Ő is hitetlenkedik, amíg a személyes találkozás Jézussal meg nem győzi őt. Ez után már maga viszi tovább a hírt, és ez így megy azóta is.

A hírnöknek csak a híradás a feladata, nem több. Nem ő az, aki meggyőzi az embereket, maga a feltámadt Úr jelenti ki magát nekik is. De ebben a folyamatban elengedhetetlen láncszem a híradás.

Visszaemlékezhetünk - ha mi már hiszünk a feltámadt Jézusban -, így kezdődött a hit nálunk is. Valakitől kaptuk, hallottuk a hírt az élő Jézusról. Először talán csak hallgattuk, kételkedtünk, de ez a híradás mégis elgondolkoztatott, elindított az úton Krisztus felé.

Ezért szükség van a húsvéti hírnökökre. Nem a magabiztos fellépésük, nem a feddhetetlen múltjuk, nem a meggyőző erejük a fontos. Csak az, hogy vigyék a hírt. Ezért, ha már Te is „láttad az Urat”, hiszed, hogy él, akkor mondd el azoknak, akikhez Ő küld, a többit pedig bízd Őrá!

Egyházközségünk küldetésnyilatkozata,

amelyet a Presbitérium fogalmazott meg azzal a céllal, hogy ezeket a gondolatokat egyre inkább szem előtt tartva tudjuk megélni gyülekezeti tagságunkat:

Gyülekezetünk hiszi és vallja, hogy életünk egyetlen szilárd és megrendíthetetlen alapja Jézus Krisztus. A Biblia evangéliumának hirdetésével befogadó gyülekezetté szeretnénk válni. A gyülekezet tagjait segítjük a krisztusi érettség elérésében, a gyülekezeti közösség megélésében, szolgálatba állításában, hogy küldetésüket betölthessék Isten magasztalására.

1. Próbáld meghatározni, hogy naponta melyik a legjobb időt (amikor friss vagy és jól működik az agyad), amit Isten jelenlétében való egyedüllétre szánsz. (Ez többnyire kora reggel van.)
2. Ebben az időben igyekezz mással nem foglalkozni, tedd félre napi gondjaidat és elintéznivalóidat, kizárólag Istenre és az Ő Igéjére koncentrálj!
3. Mielőtt kinyitod a Bibliát, kérd Istent, hogy nyissa ki a szívedet.
4. A Biblia olvasásának elindításához mindenképpen Gyökössy Endre református lelkész, pszichológus tanácsát javasoljuk:

„Ha valaki először veszi kézbe a Bibliát és azt kérdezi tőlem: hogyan olvassa? - annak azt tanácsolom, hogy ne „előlről” kezdje olvasni, mert hamarosan elakad. Olvassa el először vagy háromszor egymás után a négy evangéliumot s a (Apostolok) Cselekedetek Könyvét. Amikor már ezeket „megette” és „megemésztette”, akkor olvassa el az Újszövetséget, a leveleket végig. S olvassa hozzá a Zsoltárok könyvét mint imádságos könyvet. S amikor ezt már jól ismeri, akkor kezdje el a Bibliát. Akkor már nem teszi le, s az Újszövetség felől közelítve majd előlről olvasva érteni is fogja.

Előbb megismerjük az Ember Fiát: a példaképünket, akit tanítványságunk kezdő éveiben megkíséreltünk követni. Követése közben újra és újra elbuktunk s bukdácsolásaink közben, hosszú évek alatt ébredtünk rá, hogy az Ember Fia: Isten Fia is, hogy ne csak példaképünk legyen, hanem Megváltónk is, aki bukásainkban és újrakezdéseinkben is könyörül rajtunk. Később „fedeztük fel”, hogy Jézus Krisztus Barátunk is, Ő a mi Nagy Barátunk. Az Ember-Fia, az Isten-Fia - Jézus Krisztus - a mi igazi barátunk, életünk minden rezdülésében, pillanatában.”

Ezt követően érdemes valamilyen útmutatót, bibliaolvasó kalauzt használni, hogy egy rendhez igazodhasson az igeolvasásunk.

Javasolt olvasási segédletek (interneten, könyvként):

a, Református Bibliaolvasó kalauz

b, Budapest-Torockó téri (Pasaréti) Református Bibliaolvasó kalauz:

c, Mai Ige

Fontos, hogy kezdésnek új fordítású Bibliát olvassatok!

5. Olvasd el a soron következő bibliai szakaszt lassan, ha lehetőség van, többféle fordításból is.

Igeolvasásodat az alábbi kérdések segíthetik. Ne ijedj meg a sok kérdéstől. Eleinte válaszd ki belőle a Neked kedveset, és a későbbiekben térj vissza, s meglátod mind-egyik kérdést meg fogod szeretni!

- Mit tanít ez a rész Istenről (az Atyáról, Jézusról, és a Szentlélekről)?
- Kiről szól ez a szakasz? Kinek írták?
- Mikor írták, milyen körülmények között?
- Milyen céllal írták?
- Mi előzte meg? Hogyan illeszkedik be a szakasz az előtte és utána lévő szakaszba?
- Milyen jó vagy rossz példával találkozol a felolvasott igeszakaszban?
- Van –e tanítás a Sátán cseleiről, fondorlatairól, eltéréséről, céljáról?
- Milyenek mutat engem?
- Rámutat-e valamilyen bűnre, amit meg kell vallanom, és el kell kerülnöm?
- Parancsal, felszólítással találkozol-e az igeszakaszban?
- Milyen figyelmeztetés található benne, mire szólít fel?
- Milyen ígéreteteket tartalmaz?
- Milyen imádságra indít?

6. Az imádság szője át egész csendes órát, a Bibliaolvasás és az elmélkedés idejét is!

7. Próbálj válaszolni Isten szavára!

8. Este gondold át, hogyan alkalmazhattad a gyakorlatban mindazt aznap, amiről reggel olvastál!

A következők nagy segítséget jelenthetnek az Istennel való kommunikációban, de ne nem baj, ha most még nem megy, viszont tudjál róla, hogy segítségére lehetnek:

9. Ha tudod jegyezd fel a kérdésekre adott válaszaidat, illetve Isten számodra adott személyes üzenetét. Lehet, hogy erre majd később indít Isten.

10. Jegyezd fel azt is, amit nem értesz. Testvéri közösségben, gyülekezetben kérdezd meg másoktól!

11. Jelölj ki egy mondatot a napi bibliai részből, amit kívülről megtanulsz! Jó, ha ezt az igehellyel együtt teszed. Napközben emlékezz vissza, miről olvastál reggel.

Az életem ajtaján

Kamarás Heléna

HITVÉDELEM

Egy dicsőítő ének szövegét olvastam, amit húsvétkor szoktunk énekelni, és a következő gondolatok jutottak eszembe. Ezt az éneket ismerjük, benne van az énekeskönyvünkben.

**Az életem ajtaján ott van már a húsvéti Bárány vére,
Jöhet az ellenség teljes hada, a vér oltalmat ad
nekem.**

Sátán ha támad, és elcsüggeszt, szilárdan állhatok meg,

Nincs többé kárhoztatás, mert a Bárány vére elfedez!

Lemossa bűneim, tisztává tesz,

Isten kegyelméből szent és igaz lehetek!

A Bárány vére elfedez,

Nem árt az ellenség gonosz terve.

Nincs már, mi legyőzhetne, Mert a Bárány vére elfedez!

Nagy divat lett az ajtóinkra mindenféle díszeket kiakasztani.

Adventi koszorút, "Isten hozott"-felirattal üdvözlőtáblákat, húsvéti barkacsokrot tojással, vesszőkoszorút nyuszival...

Több ezer évvel ezelőtt más jel volt felfestve az ajtófélfákra, aminek komoly jelentősége volt. A páskaünnep áldozati bárányának vérével kellett bekenni az ajtófélfákat (2 Móz,7), mert ahol a halál angyala nem találta ezt a jelet, annál a háznál meghalt az elsőszülött gyermek. Ez a vér jelentette a védelmet, az életet, ahol vérrel be volt kenve a szemöldökfa, ott a család megmenekült.

Milyen érdekes, hogy az Egyiptomi kivonulás idején még szó nem volt az Ószövetségben Jézusról, de ez a jelképes prófécia órá mutat, mert Jézus vére ami megóv minket az örök haláltól és jelenti nekünk az életet. Ez a csodálatos prófécia húsvétkor beteljesedett.

Kedves Gyülekezeti Testvérem!

Március végén Gazdagréten ifivezető képzésen vettem részt, ahol mérhetetlen élményekben volt részem. Olyannyira, hogy úgy érzem nem tarthatom meg csakis saját magamnak, ezért néhány gondolatot ezúton osztok meg Veled.

Hadd kezdjem azzal, hogy már a rendezvényt megelőzően a szervezők által megküldött e-mailek sugallták a szervezés fiatalos lendületét és a kreativitását. A kiküldött program- és előadásorozatok rövid leírásaiból minden résztvevő személyre szabhatta előre, hogy hogyan használja ki a másfél napba besűrített közel 30 fantasztikus előadást.

Ezt csak tovább fokozta a helyszín és a közösség varázsa, amit nem tudok más szavakkal jellemezni, mint-hogy körülvett a szeretet. Kedves Testvérem! Biztos te is érezted már azt, hogy egy új környezetben, ismeretlen emberek közé kerültél, és mégsem voltál egyedül. Mintha csak hazaérkeznél, és bárkihez odamehetsz, mert tudod, hogy egy célért vagytok itt, és ugyanaz a Vezetőtök. Valójában ez volt a képzés mottója is: „*Nem*

vagy egyedül!”

A fiatal lelkészek, teológusok, ifivezetők számos tartalmas előadását érdeklődve hallgattam végig, örömmel. A főelőadások során központi témaként az Evangélium szólalt meg, illetve hangsúlyt kapott az ifimunkás lelki megújulása is. Mindezeket erősítették a dicsőítőénekek és az igehirdetések, amelyek által közelebb kerülhettünk Jézushoz.

Válaszokat kaptam arra, hogy egyáltalán miért fontos ma is, hogy a fiatalok élő kapcsolatban legyenek a Biblia szavaival, és átéljék annak meglevenítő erejét és valóságát, illetve gyakorlati foglalkozás segített abban, hogy hogyan építsem fel az ifire az óravázlatot, és hogyan tegyem azt biblikussá.

Amennyiben felkeltettem érdeklődésedet, a <http://www.ifivezetokepzes.hu/> linken számodra is elérhető az összes előadás hanganyaga, melyet jó szívvel ajánlok a gyerekszolgálóknak is mind a lelki megújulás, mind a gyakorlati megvalósítás miatt is.

Hajnal van, és nem tudok aludni. Azt sem bánnám, ha rémálmok háborgatnának, mert az sem lehetne olyan kínzó, mint gyakran az ébrenlét.

- Atyám, adj békességet, adj megnyugvást. Háborog a lelkem, és olyan fáradt, megviselt vagyok.

-Tűrjél, gyermekem. A világban, amelyben élsz, sokan szenvednek, és nincs nyugalom. A lét örökké változó mozgásban van, s a harmónia – a test, lélek és szellem egysége – csak rövid időre állhat egybe, majd elsodorja a diszharmónia. Ha békességre vágysz, ki kell vegyelek a földi létből.

-Akkor hát vegyél ki, Atyám.

-Nem teszem, gyermekem. Vannak még szavak, melyeket el kell mondanod. Vannak még virágok, melyeket át kell nyújtanod.

Sírok, melyek felett fejet kell hajtaniod. Tűrjél hát, gyermekem.

-Legalább simítsd meg, Atyám, fájó fejem.

-Érzed a hajnali szellőt? Hallod az ébredő madarak énekét? Látod a felderengő fényt? Ez az én simogatásom, ez az, amit most adhatok. Tűrjél, gyermekem.

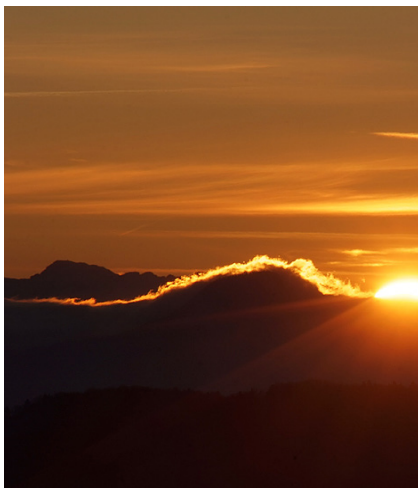
-Igen, Atyám, úgy legyen.

Uram, Uram!

Még egy szép napot!

Nem győzők betelni azzal,

Mit kezded alkotott.

Böjt első vasárnapján szolgálói délutánt szerveztünk. Hívtuk és vártuk azokat a testvéreket, akik bármilyen módon segítenek, szolgálnak a gyülekezetben. Amikor az időpontot határoztuk meg, még nem is gondoltunk a böjtre, csak egy szabad délutánt kerestünk a naptárban. De nem is lehetett volna jobbat találni, mint ezt a március eleji vasárnapot.

Talán azért, mert Jézus is böjttel készült fel a szolgálatára, és talán azért is, mert a böjti várakozásban mi is felkészülhettünk. Feltehattuk magunknak azokat a kérdéseket – amelyek már a hívogató e-mailben is megfogalmazódtak: miért szolgálunk és hogyan szolgálunk?

Huszonketten gyűltünk össze. Szívet melengető volt, ahogy közösen tudtunk beszélgetni a gyülekezeti szolgálatokról. Nehezen ment a területek felsorolása, mert olyan sokrétű és sokféle munkáról van szó. A délután második felében három csoportban folytattuk a beszélgetést, mert így a részletek, a gyakorlati kérdések is előtérbe kerülhettek. Így ki-ki megismerhetett más területeket, erősíthettük egymást, sőt beszélhettünk a nehézségekről is.

Azt gondolom, mindannyiunknak erőt adott ez a délután. Megerősített bennünket, átérezhettük és kimondhattuk, hogy Istent szolgáljuk, hogy neki és érte dolgozunk. Nem a mi, hanem az Ő dicsőségére. De megerősített abban is, hogy el lehet fáradni a szolgálatban. Lehet megpihenni és aztán újrakezdeni, lehet más területen dolgozni, kit hogyan indít a Lélek.

És megerősített abban, hogy legyen az bármilyen szolgálat, ha arra Isten hívott el, ha Ő bízta ránk a feladatot, akkor azt hálával kell elfogadnunk, alázattal kell elvégeznünk, és imádsággal kell megköszönnünk. Mert Ő adott hozzá talentumokat, erőt, és Ő áll mellettünk folyamatosan.

Azóta is sokat forgatom magamban a szolgálói délután egy-egy gondolatát, mert nemcsak a gyülekezetben szolgálunk. Isten szolgálai vagyunk a hétköznapiakban, a munkahelyeinken, a családjainkban – megbízatást kaptunk, örvendjünk ennek, és éljünk jól ezzel a lehetőséggel, hogy Jézus Krisztus szavai teljesedjenek be a mi életünkben is:

„... Jól van, jó és hű szolgálóm, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben!” (Mt 25,23)

Miért nem?

Reményiné Baló Gyöngyi

Egyik kedves gyülekezeti tagunkkal beszélgetve szóba került, hogy többen is betegek a gyülekezetünkben. Számba vettük azokat, akik rendszeresen jártak közénk, viszont most hetek óta nem látjuk őket különféle betegségek miatt. Hirtelen nekem szegezte a kérdést: akkor miért nem imádkozunk a betegekért?

Próbáltam felelni, hogy egyszer-egyszer imádkozunk értük, de valójában saját magamnak sem volt kielégítő a felelet. Azóta is foglalkoztat a gondolat, hogy minden vasárnap, kitartóan, bele nem fáradva Isten elé vihetnénk közös imádságban a betegeinket. Ha igazán hiszünk az ima erejében, - és ha igazán hiányoznak a testvéreink -, nem szabadna elteljen egy közös alkalom sem, hogy a betegekért való imádságról megfeledkezzünk.

Jakab 5,16 szerint: „...imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgósgós könyörgése.”

Hírek, előttünk álló események

Örülünk, hogy vasárnaponként együtt lehetünk, hiszen gyülekezeti életünk középpontja a vasárnaponként hangzó Igehirdetés.

Lehetőség van hétközi alkalmakon is részt venni (kedden 18 órakor, pénteken fél3 órakor a bibliaórán, fiatalok pénteken 18 óratól ifi-foglalkozáson), alábbiakban viszont a fentiek közül is kiemelkedő gyülekezeti összejövetelekre hívjuk fel a figyelmet.

Április 28. vasárnap du. 4 óra Férfi Kör

Május 5. vasárnap de. 10 óra Családi istentisztelet – Anyák napi megemlékezés – gyülekezetünkben kereszteltek találkozója

Május 19. vasárnap du. 4 óra Női Kör

Május 30. csütörtök du. 6 óra Áldozócsütörtöki istentisztelet

Június 9. vasárnap de. 10 óra Pünkösdi istentisztelet úrvacsorával

Június 10. hétfő de. 10 óra Pünkösöd -hétfői istentisztelet

HIRDETÉSEINK

Gyermekes Szülők, figyelem! - **HITTANTÁBOR** a templomunk helyiségeiben és a kertben: **június 18– 22.** szombat délig

Június 23. vasárnap 10 óra, Istentisztelet, és a tábori élet bemutatása a szülők és a gyülekezet részére

Minden korosztály, figyelem! - **GYÜLEKEZETI HÉT** Sarudon, a Tisza mellett.

Július 12– 17. Gyermekes családokat és egyedülállókat egyaránt várunk!

Ifisek és szüleik figyelem! - **IFITÁBOR** valahol Magyarországon..)

Augusztus második felében, de az időpont és helyszín még egyeztetés alatt van.

Szeptember 15. vasárnap de, 10 óra Tanévnyitó istentisztelet

Láthatjuk, hogy gazdag program vár ránk, hisszük, hogy nem csak emberi tervezgetés, hanem Urunk készíti el ezeket az alkalmakat.

Kérjük a Testvéreket, hogy jegyezzék be a naptáraikba a gyülekezeti programokat, és a családi vagy egyéb eseményeket igyekezzenek ezek figyelembe vételével tervezni. Közös célunk egy valódi, egymást ismerő, egymásra figyelő, egymást krisztusi módon szerető közösség kialakítása, - nem szeretnénk, ha valaki is kimaradna, vagy egyedül érezné magát a gyülekezetünkben!

A táborok részleteiről, a jelentkezések időpontjáról későbbiekben kapunk tájékoztatást, figyeljük a hirdetéseket vasárnapként!

MINDENKIT NAGY SZERETETTEL VÁRUNK a fenti és a rendszeres alkalmainkra!

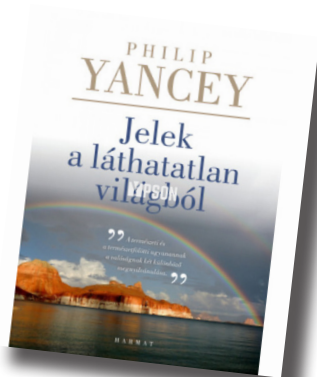
Jelek a láthatatlan világból

Philip Yancey, Harmat, 2018.

Egy új tudományos felfedezés, egy megmagyarázhatatlan belső sóvárgás, egy számunkra fontos személy elvesztése – olykor az élet lényegével kapcsolatos nehezen megválaszolható kérdéseket vet fel.

A szerző ezekre és hasonló kérdésekre keresi a választ. Közben a hit határvidékén tett kalandos utazásra hívja olvasóit. A szemmel látható világban mutat rá azokra a jelekre, amelyek életterünkben és környezetünkben egy másik világ létére utalnak.

A világirodalom klasszikusaiból merít, és a XX. század alkotóinak gondolatait idézve fejt ki milyen formában létezhet a látható és a láthatatlan, a természeti és a természetfölötti egymás mellett.

Tóth A. Tamás lelkipásztor emlékezetére

Sokszor eszembe jut, de halála évfordulóján tavasz elején mindig, életem első, meghatározó ligeti lelkipásztora, Tamás bácsi, a Tiszi. Gyerekkoromból úgy bukkan fel, fekete palástjában, ahogy szinte végig úszik a padsorok között a templomban. Nagyanyám kezét fogva mentem Istentiszteletre minden vasárnap délelőtt. Később egyedül, a gyerek istentiszteletre jártam, ahol nem prédikált, hanem mesélt.

Elfogadó és megértő volt mindig. Később, nagyobb koromban sem kért számon, nem fedett meg, hogy miért lát ritkán, hanem örült, mint egy barát, egy családtag, hogy újra láthat. Nem ítelt, csak azzal a sajátos fél mosollyal az arcán, elmondta a véleményét, mint ember az embernek. Igen, így helyes, kerestem a

szót, hogy mitől volt más. Mindig és mindenkor ember volt, igazi humanista, aki nem csak prédikálta és hitte, hanem cselekedte is a keresztényi szeretetet. Ugyanaz az ember volt a szószéken, mint a boltban találkozáskor, amikor bevásárolt az időseknek vagy motorszerelés közben. Mindenki ismerte a faluban, sőt, a környező falvakban is. Segített, ahol tudott, felekezeti hovatartozástól függetlenül. Hitte, hogy az emberek egyenlők, mindegy melyik templomba járnak, avagy nem hisznek, mert minden ember a Teremtőtől való és az út végén ez úgy is kiderül. Szelíden harcolt minden lélekért. Esketett és temetett katolikus, zsidó, evangélikus vallásút, keresztelt 70 éves embert.

Anyám elvesztésekor Emberként vigasztalt, átérezve a veszteséget. Minden szava gyógyír volt a fájó sebre.

Amikor elvégezve feladatát megtért teremtőjéhez, akihez hű volt egész életében, apámat életében másodszor láttam sírni.

Temetésén alig fért a gyászoló tömeg a temetőben. A falu első díszpolgárát, nem csak a református egyház részéről búcsúztatták, hanem katolikus papok, apácák és a falu vezetése is. A környező falvakból külön buszokkal jöttek sokan, utoljára megköszönni, hogy csak adott egész életében. Halála hosszan tartó úrt hagyott a lelkemben. Nekem Ő jelentette a hitet, az önzetlen szeretetet, ami követendő, megtanulandó, minden földi halandó számára.

Kozma László: Lépték

Kik üvöltve kísérték a léptét
Nem tudták: ezután ő a lépték.
A keresztfával bár alig halad,
A tolongó nép mögötte marad.
Minden lépte egész korszakok,
Törékeny test, ige-szó ragyog,
Kétségen és áruláson által,
Diadalmas töviskoronával.

Gyülekezetünk tagja, Gáspár Terike néni egyszer csak gondolt egyet, felkerekedett és elment Jeruzsálembe. Vagy...hogyan is volt ez? Őt magától kérdeztem.

BESZÁMOLÓ

AZ ÖTLET – Kollégánóm járt ott két évvel ezelőtt, akkor ébredt bennem a vágy, hogy egyszer én is eljuthassak oda, ahol Jézus Urunk járt. El is határoztam, minden kis pénzt félreteszek, s magam is elmegyek.

A REAKCIÓK – Amikor mondtam a családomnak, meglepődtek, azt kérdezték:

Neked olyan sok pénzed van? De végül maga az unokám támogatta meg az utazást 100 ezer forinttal.

MIKOR? - 2018 májusában jutottam ki hat napra, de mintha lélekben azóta is ott lennék.

AZ ÉRZÉS – Nagyon nehéz megfogalmazni. Annak a földnek, Jeruzsálemben és környékén, egész más kisugárzása van. Jézus lába nyomán haladtunk például Galileában....egyszerűen csodálatos volt. Igazi elcsendesedésre azonban nem nagyon volt lehetőség, mert elképesztően sok turista jár arra, szerintem a világ minden nyelvét hallottam ott. Péter házának nyomait is megnéztük, az eredeti épületre egy templomot húztak, ott lehetett azért csendben lenni, s az egyik idegenvezetőnk ott folyamatosan idézett a Bibliából. Ez alighanem azokat is nagyon mélyen érintette, akik nem hívőként érkeztek oda.

JERUZSÁLEM – Elmondhatatlan. Engem a Sírátófal körüli csend és béke fogott meg először. Semmilyen vallási-felekezeti különbözőségnek nem éreztük a jelét. Muszlimok, katolikusok, zsidók egyaránt dugdosták a fal réseibe az Istennek szóló imádságokat, kéréseket. Én is vittem ilyet magammal, barát-nőimét is elhelyeztem ott. Egész Jeruzsálem nekem olyan volt, mint egy nagy templom. A Gecsemáné-kertben felépített templomban konkrétan szól is az istentisztelet reggeltől estig.

HAZAJÖNNI – Nagyon nehéz volt. Mindenkinek el kell egyszer oda menni. Ha Isten segít, én még egyszer el szeretnék menni.

Munkácsy itthon!

Böröcz Szilvia

Az idei esztendő elején, január 9-én érkezett hír a történelmi döntésről: a magyar állam megvásárolja Munkácsy Mihály Golgota című festményét a műgyűjtő Pákh Imrétől. Így Debrecenben marad a Trilógia (A Krisztus Pilátus előtt, Ecce homo, Golgota) mindhárom darabja.

A festményről Munkácsy 1884-ben így nyilatkozott a londoni Times magazinnak:

„Sosem próbáltam isteni személyt festeni, mivel ami isteni, azt az ember nem képes megfesteni. Én az emberi alakban megjelent Istent akartam ábrázolni.”

Április 14-én, istentisztelet után együtt töltöttük el a kellemesen jó időt, és költöttük el a kellemesen finom gulyáslevest. Dicsőítés, játék, foci, pingpongasztal-szerelés, sütizés, komolyabb, kötetlenebb beszélgetéseknek adva meg ezzel háttérét és lehetőségét. Mit mondjunk, egészen felemelő volt. Így...együtt... térben, időben, Krisztusban.

-Kedves Nóri, mi a konfirmációs igéd, s miért érzed fontosnak, hogy épp azt az igét kaptad?

-Nekem nincs igazi konfirmációs igém. Gyerekkoromban nálunk erősen a kommunizmus határozott meg sok mindent. Édesapám volt igazi hívő ember, de magam csak felnőttként keresztelkedtem meg.

Meghatározó igét az életemben egy nagyon mély helyzetben kaptam.

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem. (50. Zsolt, 15) Ezt a biztatást én egészen konkrétan meg is éltem. Akkor már semmi nem maradt, csak, hogy segítségért kiáltsak.

De tudtam, hogy nem fog elmaradni, s én azóta valóban dicsőítem is az én Uramat.

-Mikor történt ez?

-10 évvel ezelőtt jöttünk át Magyarországra, még azt is tudom, egy novemberi nap volt ez a mélypont. Roli miatt voltunk végletekig elkeseredve, azt hiszem, tényleg poklokat jártunk. De tudtam, hogy meg fogunk szabadulni. És valóban, tudjátok mindnyájan, hiszen Roli is a gyülekezet tagja, Isten kegyelme megszabadította őt. Most a református teológia harmadéves hallgatója.

-Most édesanyáddal ülünk itt egy padban.

-Igen, most itt van nálunk ő is. Sajnos édesapám már nem érhetette meg, hogy Roli megtért, s Isten segítségével lelkész lesz. Nagyon büszkék vagyunk rá.

-Rögtön ide kezdtetek járni, amikor átjöttetek?

-Igen, sokáig nem is tudtuk, hogy van itt egy kicsi református templom, az egyik kolleganóm mondta, nézzünk be ide bátran. Akkor még Bíró Botond, Judit asszony és András szolgáltak együtt. Nagyon megszerettünk ide járni. Roli is szívesen jött ide mindig. Azt hiszem, elfogadtak itt bennünket, bibliaórára is eljutunk többször, de utóbb a szolgálók napján is eljöttünk a férjemmel. Szeretjük ezt a közösséget.

-Nehezen szántad rá magad erre a beszélgetésre.

-Isten tudja, mennyire nehéz volt számomra ez a beszélgetés, de előtte ezt az ígét kaptam az Istentől: „Beszélj el mindenkinek, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr”. Mindig nehéz magamról beszélni, nem olyan könnyű talán, mint másnak. Nem is tudtam, mit kell mondjak magamról. de annak nagyon örültem, hogy elmondhattam, melyik zsoltárrészlet a legkedvesebb nekem.

-Nóri, a legközelebbi számban kivel szeretnéd,
hogy beszéljünk a legkedvesebb ígéről?

-Szívesen olvasnék Irénke néni (Stark Györgyné) gondolatairól.

Elérhetőségeink:

Cím: 1162 Budapest,
Menyhért u. 42.
email: gyulekezet@arpadfoldiref.hu
telefon: +3630/483-4638
Nyikos András lelkipásztor

Rendszeres alkalmaink:

Istentisztelet: vasárnap 10:00 óra

Istentisztelet úrvacsorával: hónap első vasárnapja 10:00 óra

Gyermek istentisztelet 3-7 éveseknek: vasárnap 10:00 óra

Gyermek istentisztelet 8 éves kortól: vasárnap 10:00 óra

Bibliaóra: kedd 18:00 óra

Bibliaóra: péntek 14:30 óra

Ifjúsági óra: péntek 18:00 óra

Feltámadott!